

6) Увѣрихъ се, че въ групата на Бахчеванова незнайтъ за нашето дѣло.

7) Успѣхъ да разбъркамъ понятията и да възбуда подозрѣния противъ себе си въ душевно и патриотическо отпадане.

8) Прѣтеглихъ горѣ-долу себе си: слабоститѣ си и прѣимуществата си, приблизително вѣрно.

9) Особенно пѣкъ дѣто осѣщамъ че ще мож да поднасямъ подозрѣнията и прѣзрѣнието за непатриотизмъ.

• Много горчиво, но нѣма що да се прави.

Остава още:

1) Да вникна по-добрѣ въ статията за себе си лично и да се опитамъ да се принудя, спорѣдъ едновременния способъ, за да намалявамъ недостатѣцитѣ си.

2) Да свърши Мусевичъ горѣ работата и да дойдатъ паритѣ, за да се приготвимъ и заминемъ.

За бомби и отрова, вѣроятно ще се разрѣши въпросътъ същевременно въ П-гъ.

Подробнитѣ условия, ключеве за писма и пр. тоже кога дойде благоприятно извѣстие отъ горѣ.

За всичко това ще трѣбва да се чака, т. е. ако бжде благополучно, за да можемъ да заминемъ, до кждѣ крайтъ на тек. мѣсецъ.

Прѣзъ това време какво мож да правя?

— Каквото и до сега: да поддържамъ бърканията на понятията относително мене лично, но, кога се може, безъ да ги оставямъ да кипноватъ скандалиозно. За това азъ може и да се отстраня отъ срѣщане съ нѣкои лица; главното е съ Горанова, който не може лично да спокойствова. Той е златенъ характеръ, — по «довольно не далекій». Впрочемъ това да направа, слѣдъ като се даде поводъ по-осѣдителенъ. Трѣбва да се сприкажа съ Попито.

3) Забѣлѣжвамъ че недостатъчно си въобразявамъ самото дѣло съ Кобурга, какъ ще стане. Да допълня това.

4) Да примисля въпросътъ за възможността да се не убивамъ тозъ часъ слѣдъ извършването.

5) Сжщо да смисля нѣщо по-реално и възможно за окриването на Попито въ София и за начинътъ, по който ще може по-лесно да участвова въ рѣшителния моментъ.

Тука принадлежи и за извардването сгодния моментъ отъ